

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415217962
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4415217962.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. T., nar. XX.XX.XXXX bytom u matky v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky dieťa rodičov: matka U. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. K., L. 1, zastúpená JUDr. Lucia Kuzmová, advokátka so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné nám. č. 7 otec: R. T., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom O. K., O. XX, o návrhu otca a o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaniach matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. novembra 2015 č. k. 7P/200/2015-26 a proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. decembra 2015 č.k. 7P/200/2015-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 10. novembra 2015 č. k. 7P/200/2015-26 m e n í takto:

Súd n a r i a d ť u j e predbežné opatrenie, ktorým upravuje styk otca s maloletým R. T., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený sa s maloletým dieťaťom stykať každý utorok a štvrtok od 17.00 hod do 19.00 hod a každú nedeľu od 10.00 hod. do 12.00 hod..

Matka je p o v i n n á maloleté dieťa na styk pripraviť a otcovi odovzdať v stanovenú hodinu pred svojím bydliskom a otec je p o v i n n ý maloleté dieťa v stanovenú hodinu, po skončení styku matke odovzdať pred jej bydliskom.

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 10. decembra 2015 č.k. 7P/200/2015-69 m e n í tak, že otec je p o v i n n ý platiť výživné na maloletého R. vo výške 80,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením č.k. 7P/200/2015-26 zo dňa 10. novembra 2015 súd prvého stupňa predbežným opatrením upravil styk otca s maloletým R. tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každý párny deň v mesiaci v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod.. Matku zaviazal maloleté dieťa na styk pripraviť a otcovi ho odovzdať v stanovenú hodinu pred svojím bydliskom a otca zaviazal maloleté dieťa v stanovenú hodinu po skončení styku ho matke odovzdať pred jej bydliskom s tým, že toto predbežné opatrenie bude trvať až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 75 ods. 1,5,6, § 76 ods. 1, § 102 ods. 1,2 OSP ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu vedeného v tejto veci na základe čoho dospel k záveru, že návrh otca na úpravu styku nariadením predbežného opatrenia je dôvodne podaný. Naliehavosť jeho vydania súd prvého stupňa vzhliadol v tom, že medzi rodičmi, ktorí nežijú v súčasnosti v spoločnej domácnosti a dieťa spoločne nevychovejajú, pretrvávajú rozpory ohľadom realizácie styku otca s dieťaťom, ktorá skutočnosť vyplýva z podaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom otec tvrdí, že matka zamedzuje jeho styk s maloletým, napriek jeho záujmu. Súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že dieťa sa nachádza v domácnosti matky, ktorá zabezpečuje jeho starostlivosť a s otcom sa maloletý od času ako rodičia prestali žiť spolu stretával doposiaľ asi 2 x do týždňa bez prítomnosti matky obvykle v čase od 7.00 do 9.30 hod.. Pretože následne od 19.10.2015 mal otec styk s dieťaťom obmedzený, dospel k záveru, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov prostredníctvom predbežného opatrenia. Aj keď v danom prípade sa jedná o dieťa ktoré má len 8 mesiacov, od jeho narodenia až

do času kým rodičia prestali žiť spolu sa otec podieľal na starostlivosti o dieťa a skutočnosť, že najmenej počas dvoch hodín, kedy bude realizovať svoj styk, sa vie o dieťa sám postarať vyplýva z toho, že po rozchode rodičov mal dieťa bez prítomnosti matky v svojej starostlivosti aj počas 2,5 hodín. K tvrdeniam matky uvedených v návrhu o negatívnych vlastnostiach otca uviedol, že tieto boli zrejme uvedené nadnesene v dôsledku rôznych nezhôd rodičov, ktoré napokon spôsobili ich rozchod, pretože ňou uvádzané povahové vlastnosti, životný štýl, správanie a iné, by sa museli prejavovať už počas ich 5 ročného spolužitia pred narodením dieťaťa, navyše na pojednávaní konanom dňa 19.10.2015 aj ona pripustila možnosť obnovenia spolužitia.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie, ktorým nariadil predbežné opatrenie a návrh otca zamietol. Uviedla, že styk otcovi s dieťaťom nezamedzovala a dieťa mu nedala preto, lebo neboli dohodnutí. Otec postupoval tak, že jej oznámil kedy si príde dieťa vyzdvihnúť a nepýtal sa, či to matke vyhovuje. Dieťa mu nedala iba raz, lebo bolo choré, ktorú skutočnosť aj otcovi oznámila. V čase spolužitia starostlivosť otca o dieťa spočívala iba v tom, že otec dieťa niekoľko minút pestoval a okúpal, pričom všetky ostatné činnosti ohľadne starostlivosti o dieťa vykonávala sama. Poukázala na to, že otec často požíval alkoholické nápoje a nebol ochotný jej v domácnosti pomáhať. Do bytu otca dieťaťa nepustil z dôvodu, že otec neakceptuje jej návrh na výživné vo výške 100, - eur mesačne. Vyjadrila obavu o zdravie dieťaťa, ktoré s ohľadom na svoj vek ešte nemá vyvinutú imunitu. Považuje za nevhodné aby otec dieťa každý druhý deň prevážal, neustále obliekal a vyzliekal, pričom sa dieťa bude stretávať aj s ďalšími ľuďmi, čím sa zvyšuje riziko ochorení. Napokon namietla, že nariadené predbežné opatrenie jej neumožňuje mať ani jeden súvislý nerušený víkend s dieťaťom.

K odvolaniu matky sa otec ani kolízny opatrovník písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 10. novembra 2015 č. k. 7P/200/2015-26 je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 102 ods. 1 OSP ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Predbežné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ust. § 76 ods. 1 OSP. Z toho, že v prvej vete § 76 ods. 1 OSP je použité slovo "najmä" vyplýva, že výrok predbežného opatrenia obsahom môže, ale nemusí zodpovedať zákonnému textu. Preto súd pri poskytovaní ochrany predbežným opatrením použije výrok, ktorý svojou povahou najväčmi zodpovedá osvedčenému právu bez ohľadu na to, či tento výrok má normatívny základ v ust. § 76 OSP. Ak dospeje k záveru, že požadované predbežné opatrenie navrhovaným obsahom zodpovedá účelu zabezpečenia, predbežné opatrenie nariadi. Tento prípad je možné subsumovať pod ust. § 76 ods. 1 psím. f) OSP, podľa ktorého predbežným opatrením súd uloží účastníkovi najmä aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal. V zmysle tohto citovaného zákonného ustanovenia možno uvažovať aj o úprave styku rodičov s deťmi predbežným opatrením pred rozhodnutím vo veci samej, pretože úprava styku, ktorú určí súd je v skutočnosti faktickým opatrením, ktoré neprejudikuje otázku budúcej úpravy styku rodiča s dieťaťom. Závisí totiž od okolností konkrétneho prípadu, či predbežným opatrením je vhodné upraviť styk rodiča s maloletým dieťaťom. Súd musí mať na zreteli predovšetkým to, aby v záujme dieťaťa nedošlo k takému citovému odcudzeniu medzi ním a rodičom, že náprava by nebola možná ani budúcim rozhodnutím vo veci samej. Úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom vo všeobecnosti by trvala len dovtedy, kým súd s konečnou platnosťou nerozhodne o úprave styku rozsudkom v zmysle Zákona o rodine.

Cieľom predbežného opatrenia je, aby dočasne, pokiaľ nie je vo veci konečné rozhodnutie súdu boli upravené vzťahy medzi účastníkmi konania. V danej veci ide o nariadenie predbežného opatrenia po

začatí konania. V konaní bolo zatiaľ zistené, že obaja rodičia majú k dieťaťu dobrý vzťah. Rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti od 9. 10. 2015, kedy sa otec odsťahoval, pričom od tejto doby dieťa býva s matkou. Rovnako je nesporné, že otec sa s maloletým dieťaťom styka a napriek tomu práve otázka styku otca s dieťaťom je medzi rodičmi zdrojom konfliktov, keď otec sa domáha styku s dieťaťom v širšom rozsahu ako je matka ochotná otcovi styk umožniť a bez predchádzajúcej dohody s matkou dieťaťa. Uvedené vyplýva aj z SMS komunikácie, ktorú súdu predložila matka. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne postupoval, keď dočasne upravil styk otca s dieťaťom, keďže zistil rozpory medzi rodičmi ohľadne styku otca s dieťaťom. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že matka vo svojich vyjadreniach deklaruje ochotu umožniť otcovi styk s dieťaťom, ale z obsahu spisu tiež vyplýva to, že rodičia dieťaťa sa nevedia dohodnúť kedy a v akom rozsahu má byť styk otca s dieťaťom realizovaný. Z SMS komunikácie rodičov tiež vyplýva, že matka podmieňuje styk otca s dieťaťom splnením rôznych podmienok. Vzhľadom k tomu, že tieto nezhody rodičov ohľadne styku otca s dieťaťom pretrvávajú je potrebné, aby bol predbežným opatrením upravený styk otca s maloletým dieťaťom za tým účelom, aby maloleté dieťa do skončenia konania vo veci samej malo pravidelný styk aj s otcom, ktorý nežije s matkou dieťaťa v spoločnej domácnosti.

Pri nariadovaní predbežného opatrenia je treba dôsledne sledovať záujem maloletého dieťaťa, ktorý záujem je prvoradý a má prednosť pred záujmami rodičov. Preto je súd povinný pri úprave styku zohľadniť v prvom rade vek dieťaťa a jeho zdravotný stav a tiež záujem dieťaťa pravidelne sa stykať s otcom, s ktorým dieťa nebýva v spoločnej domácnosti. Dočasná úprava styku maloletého dieťaťa s rodičom, s ktorým dieťa nebýva v spoločnej domácnosti, a ktorá sleduje upevňovanie a rozvoj vzájomných citových väzieb medzi maloletým dieťaťom a rodičom však musí byť nariadená v takom rozsahu, aby spĺňala svoj účel. S ohľadom na vek dieťaťa, ktoré v čase rozhodovania súdu prvého stupňa ani odvolacieho súdu nemalo ani jeden rok je treba upraviť styk otca s dieťaťom tak, aby dieťa malo styk s otcom nielen cez víkend ale aj počas týždňa, pričom primeraná a veku dieťaťa zodpovedajúca dĺžka styku je dve hodiny, tak ako určil súd prvého stupňa. Je tomu tak z toho dôvodu, že pre dieťa v útlom veku je dôležité, aby sa styk realizoval v kratších časových intervaloch, pretože iba tak sa dosiahne cieľ sledovaný predbežným opatrením a to upevňovanie a rozvoj citových vzťahov s otcom. Podľa názoru odvolacieho súdu styk otca s dieťaťom 3 krát do týždňa v presne určené dni lepšie zodpovedá potrebám dieťaťa a možnostiam matky ako styk upravený v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa a to každý párný deň. Pri úprave styku tak, ako ho nariadil súd prvého stupňa by styk otca s dieťaťom prebiehal každý druhý deň (jeden týždeň 3 x a nasledujúci týždeň 4 x) a matka, ktorá zabezpečuje celodennú starostlivosť o dieťa by nemohla do konečného rozhodnutia súdu o úprave styku) ani na dva súvislé dni v týždni, v ktorom by sa styk otca s dieťaťom uskutočnil 4 krát, realizovať svoj program nielen s maloletým Andrejom ale ani so svojimi ďalšími dvomi deťmi, o ktoré sa tiež stará. Napadnuté uznesenie totiž matke každý párný deň ukladalo povinnosť maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť a otcovi ho odovzdať. Odvolací súd z uvedeného dôvodu zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a dočasne upravil styk otca s maloletým dieťaťom pravidelne každý týždeň v dňoch utorok, štvrtok a nedeľu, a to v rozsahu dvoch hodín.

Vo vzťahu k tvrdeniam matky v tom, že otec požíva alkoholické nápoje, že o dieťa sa nevie postarať a správa sa agresívne odvolací súd uvádza, že týmito námietkami matky sa súd prvého stupňa bude zaoberať vo veci samej. Pri rozhodovaní o predbežnom opatrení odvolací súd vychádzal zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 23. 11. 2015 (č.l. 34 spisu), ktorý prešetril pomery na strane otca a zistil, že otec má vytvorené vhodné podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa ako aj na realizáciu styku s dieťaťom. Napokon matka sama v podanom odvolaní navrhla, aby v konaní súd upravil styk otca s dieťaťom každý párný týždeň v pondelok od 17.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu v čase od 7.30 hod. do 11.30 hod., každý nepárný týždeň v stredu od 17.00 hod. do 19.00 hod., na veľkonočný pondelok v čase od 08.00 hod. do 10.00 hod., 24.12. od 17.00 hod. do 19.00 hod., a to po dobu, kým dieťa nedovŕši tri roky. Z uvedeného je možné prijať záver, že aj podľa názoru matky otec je schopný sa o dieťa postarať, a to aj na dlhší časový úsek ako sú 2 hodiny. Odvolací súd nevyhovel návrhu matky, ktorá žiadala, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd upraví styk otca s dieťaťom zamietol, a to s poukazom aj na to, že z obsahu spisu zatiaľ vyplýva, že otec má záujem na tom, aby sa podieľal na výchove dieťaťa. S dieťaťom sa aj v súčasnej dobe stretáva a dieťa si brával približne 2 krát do týždňa, ktorú skutočnosť matka potvrdila pred súdom prvého stupňa. Zatiaľ nebolo v konaní osvedčené, že otec by sa styku s dieťaťom domáhal pod vplyvom alkoholických nápojov, alebo vo vzťahu k dieťaťu vystupoval agresívne. Pokiaľ by súd styk otca s dieťaťom predbežným opatrením neupravil a k realizácii styku otca s dieťaťom

do skončenia konania vo veci samej by nedošlo, mohlo by dôjsť k narušeniu a až pretrhnutiu citových väzieb medzi dieťaťom a otcom, čomu má zabrániť nariadené predbežné opatrenie, pretože nie je v záujme dieťaťa, aby k takému následku došlo.

Napadnutým uznesením č.k. 7P/200/2015-69 zo dňa 10. decembra 2015, súd prvého stupňa zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil otcovi povinnosti platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 250,- eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Návrh odôvodnila tým, že od 09.10.2015 s otcom maloletého nežijú v spoločnej domácnosti a od uvedeného času ona zabezpečuje starostlivosť o dieťa. Poukázala na to, že je poberateľkou rodičovského príspevku v sume 203,20 eura mesačne. Má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, na ktoré poberá rodinné prídavky vo výške 70,56 eura mesačne. Uviedla tiež, že otec prispieva na výživu dieťaťa sumou 50,- eur mesačne a nepravidelne kupuje dieťaťu plienky a sušené mlieko. Otec má iba jednu vyživovaciu povinnosť, pričom jeho čistý mesačný príjem predstavuje sumu 630,- eur mesačne. Podľa tvrdenia matky nevyhnutné mesačné výdavky na dieťa za plienky predstavujú sumu 30,- eur, za mliečnu výživu v prášku sumu 40 euro, ostatná strava sumu 90,- eur. Bránila sa tým, že okrem toho má výdavky spojené s bývaním a s prevádzkou motorového vozidla a hradí tiež poisťku uzatvorenú v prospech dieťaťa v sume 23,- eur. Tiež má náklady spojené s obliekaním a hygienou dieťaťa.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 75 ods. 1,5,6, § 76 ods. 1, § 102 ods. 1,2 OSP ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu a dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný. Z podaného návrhu, dôkazov k nemu pripojených, ani zo samotného obsahu predmetného spisu podľa názoru súdu prvého stupňa nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi rodičmi a to určením výživného v nevyhnutnej miere v prospech dieťaťa. Matka sama v návrhu uvádza, že otec posielal výživné na dieťa vo výške 50,- eur, pričom táto suma napriek tomu, že nebola stanovená súdom, vychádzajúc z pomerov oboch rodičov, potrieb dieťaťa vzhľadom na jeho vek je potrebné považovať za sumu, z ktorej sa dajú pokryť nevyhnutné potreby dieťaťa. Poukázal na to, že s maloletým dieťaťom matka zatiaľ nemá žiadne mimoriadne výdavky, len výdavky bežného charakteru. Navyše samotným predbežným opatrením sa matka domáha určenia výživného v tej istej výške ako sa domáha samotným návrhom vo veci samej. Podľa názoru súdu prvého stupňa v tejto veci nebola daná potreba okamžitého zásahu súdu vydaním požadovaného predbežného opatrenia, preto súd návrh matky ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, že dočasne uloží otcovi dieťaťu platiť výživné na maloletého R. v sume 250,- eur mesačne na účet matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. V dôvodoch odvolania poukázala na nevyhnutné mesačné výdavky, ktoré na dieťa má. Bránila sa tým, že suma 250,- euro mesačne nie je nadnesená je to suma reálna a dočasná pokiaľ nezačne pracovať. Poukázala na to, že v súčasnosti nepracuje je na materskej dovolenke pričom je poberateľkou rodičovského príspevku v sume 203,20 eura a rodinné prídavky na deti v sume 30,56 eura mesačne.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 7P/200/2015-69 zo dňa 10. decembra 2015 a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je treba podľa § 220 OSP zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ OSP predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere;

Definitívna ochrana ohrozených alebo porušených subjektívnych práv a právom chránených záujmov, je poskytnutá v konaní až právoplatným rozhodnutím vo veci samej, ktorým sa spravidla konanie končí. V určitých prípadoch je ale nevyhnutné poskytnúť týmto právam, resp. právom chráneným záujmom, ochranu pred začatím samotného konania alebo v čase počas rozhodovania o veci. Služi tomu inštitút predbežného opatrenia, ktoré možno definovať ako dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným a porušeným právnym pomerom účastníkov dotedy, kým súd svojím meritorným rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu. Z uvedeného vyplýva, že účelom predbežného opatrenia je rýchla, i keď dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, prípadne zabezpečenie výkonu

existujúceho, hoci ešte nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia (exekučného titulu). Jeho vydanie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, pričom zásadne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov riešené vo veci samej. Pri nariadení predbežného opatrenia súd poskytuje oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabráneniu ďalšiemu zhoršeniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda subjektívne právo, ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi, znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Nariadenie predbežného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, že dočasná úprava je potrebná, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a že sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Navrhovateľa aj pri návrhu na vydanie predbežného opatrenia zaťažuje dôkazné bremeno v tom smere, aby navrhoval dôkazy aspoň základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený predbežným opatrením, t.j. dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia.

V prejednávanej veci ide o nariadenie predbežného opatrenia po začatí konania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré začalo dňa 3. 9. 2015 na návrh matky dieťaťa. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dostatočne vecou z vyššie uvedeného pohľadu nezaoberal a vec nesprávne právne posúdil, keď návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol s poukazom na to, že otec splní svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne vo výške 50,- eur mesačne, pričom podľa názoru súdu prvého stupňa z tejto sumy sa dajú pokryť nevyhnutné potreby dieťaťa a to s ohľadom na vek dieťaťa. V odôvodnení súdu prvého stupňa absentujú úvahy súdu o tom, že suma 50, - eur mesačne je suma primeraná nevyhnutnej miere, teda v rozsahu, v ktorom sú môže podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a/ OSP predbežným opatrením otcovi nariadiť vyživovaciu povinnosť dočasne platiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že rodičia maloletého dieťaťa od 9. 10. 2015 spolu nežijú v spoločnej domácnosti, otec dobrovoľne prispieva na dieťa sumou 50,- eur mesačne a nepravidelne prinesie dieťaťu plienky a mliečnu výživu. Matka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podrobne vyčíslila náklady na výživu dieťaťa. Osvedčila, že od 1. 10. 2015 nastúpila na rodičovskú dovolenku a od tejto doby poberá rodičovský príspevok v sume 203,20 eura a rodinné prídavky na tri deti 70,56 eura. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletému R. má vyživovaciu povinnosť na maloleté deti U. a U., s predchádzajúceho vzťahu. Osvedčila tiež, že otec maloletého dieťaťa okrem tejto vyživovacej povinnosti inú vyživovaciu povinnosť nemá. Zo správy o zárobku otca bolo osvedčené, že otec čistý mesačný príjem otca je 630,70 eura mesačne.

Podľa názoru odvolacieho súdu matka osvedčila nevyhnutnosť a potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, pretože suma, ktorou otec prispieva na výživu dieťaťa t.j. 50,- eur mesačne nezodpovedá nevyhnutnej miere vyživovacej povinnosti, tak ako to má na mysli ust. § 76 ods. 1 písm. a/ OSP. Podľa zák. č. 301/2003 Z.z. o životnom minime, životné minimum matky predstavuje sumu 198,09 eura mesačne a životné minimum zaopatreného nepľnoletého dieťaťa je 90,42 eura mesačne. Pretože matka v konaní osvedčila svoj príjem 203,20 eura, ktorý je len o 5,- eur vyšší ako predstavuje suma životného minima je možné prijať záver, že matka, ktorá zabezpečuje osobnú celodennú starostlivosť o dieťa nemôže v súčasnej dobe prispievať na jeho výživu žiadnou sumou a vyživovaciu povinnosť si plní už tým, že sa o dieťa osobne stará. Suma, ktorú poberá matka ako rodičovský príspevok pokrýva iba minimálne životné náklady matky. Ako je už vyššie uvedené v konaní bolo osvedčené, že otec maloletého dieťaťa pracuje, jeho príjem je 630,70 eura mesačne, pričom iné vyživovacie povinnosti otec nemá. Suma životného minima pre zaopatrené nepľnoleté dieťa predstavuje sumu 90,42 eura, čo je spoločensky uznaná minimálnu hranicu príjmov fyzickej osoby, pod ktorou nastáva stav jej hmotnej núdze (§ 1 zák. č. 601/2003 Z.z.).

Keďže otec dobrovoľne prispieval na dieťa iba sumou 50,- eur mesačne a matka zo svojim príjmom je sama na hranici životného minima maloleté dieťa ani s rodinnými prídavkami, ktoré v sume 23,52 eura mesačne poberá matka nedosahuje životné minimum, pretože na jeho výživu má matka mesačne k dispozícii sumu 73,52 eura. V záujme maloletého dieťaťa je, aby netrpelo hmotnou núdzou, preto je daná naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Jednoznačne v záujme

zdravého rozvoja dieťaťa je, aby matka mala na jeho výživu k dispozícii takú sumu, aby sa dieťa nedostalo do stavu hmotnej núdze. Otec s ohľadom na jeho príjem hmotnou núdzou netrpí, preto pokiaľ neplní svoju vyživovaciu povinnosť aspoň v nevyhnutnom rozsahu môže mu súd predbežným opatrením uložiť, aby platil výživné v nevyhnutnej miere a to vo výške 80 euro mesačne, ktorú odvolací súd považoval za primeranú s ohľadom na skutočnosti osvedčené v tejto veci.

Súd prvého stupňa keď zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd uloží povinnosť otcovi platiť výživné v nevyhnutnej miere rozhodol vecne nesprávne a nezohľadnil dostatočne záujmy maloletého dieťaťa a okolnosti na strane matky. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a predbežným opatrením nariadil otcovi platiť výživné v nevyhnutnej miere t.j. 80,- eur mesačne s tým, že časť nákladov na maloleté dieťa bude hrazených aj z rodinných prídavkov, ktoré v sume 23,52 eura mesačne poberá matka. Takto bude mať do konečného rozhodnutia súdu vo veci samej maloleté dieťa na svoju výživu sumu 103,52 eura mesačne, ktorá zaručuje, že dieťa nebude v stave hmotnej núdze a budú zabezpečené jeho základné potreby na primeranej úrovni.

Predbežné opatrenie ako zabezpečovací inštitút občianskeho súdneho konania predpokladá ďalší procesný postup, preto v ustanovení § 145 OSP sa ustanovuje, že o náhrade trov konania spojených s týmito procesnými úkonmi sa rozhoduje až v konaní vo veci samej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.